

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 1986 r.

w sprawie zarządu mieniem gminnym oraz warunków i trybu jego zbywania.

Na podstawie art. 98 ust. 3 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1975 r. Nr 26, poz. 139, z 1977 r. Nr 11, poz. 44, z 1978 r. Nr 14, poz. 61 i Nr 31, poz. 130, z 1980 r. Nr 4, poz. 8, z 1982 r. Nr 45, poz. 269 i z 1983 r. Nr 41, poz. 185) oraz art. 93 ustawy

z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia dotyczą mienia gminnego położonego na obszarach wsi i miast.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) radach narodowych lub terenowych organach administracji państwowej — rozumie się przez to rady narodowe stopnia podstawowego lub organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego,

2) mieniu gminnym — rozumie się przez to:

a) mienie stanowiące do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191 oraz z 1957 r. Nr 17, poz. 87 i Nr 55, poz. 270) majątek dawnych gromad, jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe,

b) byłe mienie gromadzkie, które w związku ze zmianami w podziale administracyjnym Państwa, przeprowadzonymi po dniu wejścia w życie ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) znalazło się na obszarach miast

— które zostało uznane za mienie gromadzkie na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28, poz. 169 i z 1982 r. Nr 11, poz. 80).

§ 3. 1. Sprawy zarządu mieniem gminnym należą do rad narodowych i ich organów wykonawczych i zarządzających.

2. Właściwość rad narodowych i ich organów ustala się według miejsca położenia mienia gminnego.

§ 4. 1. Sprzedaż i zamiana mienia gminnego nieruchomości przeznaczonego w planie zagospodarowania przestrzennego na cele gospodarki rolnej lub leśnej może nastąpić, jeżeli uzasadniają to gospodarcze, społeczne i kulturalne potrzeby mieszkańców.

2. Sprzedaż i zamiana oraz oddawanie w dzierżawę lub najem mienia gminnego nieruchomości następuje na podstawie uchwały zebrania wiejskiego, a na obszarach miast — zebrania mieszkańców osiedla lub konferencji delegatów.

3. Uchwała, o której mowa w ust. 2, powinna uzasadniać potrzebę sprzedaży, zamiany lub oddania mienia gminnego w dzierżawę albo najem oraz określać cel, na jaki zostaną przeznaczone środki uzyskane z tego tytułu. W uchwale powinna być też określona cena sprzedaży lub wysokość czynszu dzierżawnego albo czynszu najmu.

4. Uchwała, o której mowa w ust. 2, w sprawie sprzedaży lub zamiany mienia gminnego wymaga zatwierdzenia uchwałą rady narodowej.

5. Zebranie wiejskie, zebranie mieszkańców osiedla lub konferencja delegatów może zdecydować o nieodpłatnym przekazaniu mienia gminnego nieruchomości w zarząd państwowej jednostce organizacyjnej na cele gospodarcze, społeczne i kulturalne.

6. Uchwała zebrania lub konferencji, zatwierdzona uchwałą rady narodowej, stanowi podstawę do dokonania wpisu w księgach wieczystych.

§ 5. Pierwszeństwo do nabycia lub zamiany mienia gminnego ustala się stosując odpowiednio przepisy o sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych, pierwszeństwo zaś do dzierżawy lub najmu ustala się według zasad stosowanych przy wydzierżawianiu lub najmie nieruchomości wchodzących w skład Państwowego Funduszu Ziemi.

§ 6. Terenowy organ administracji państwowej zawiera w formie aktu notarialnego umowę o przeniesienie na nabywcę prawa własności nieruchomości stanowiącej mienie gminne. Organ ten zawiera z dzierżawcą lub najemcą umowę dzierżawy albo najmu takiej nieruchomości.

§ 7. 1. Dochody uzyskane z tytułu zarządu mieniem gminnym oraz wydatki związane ze sprawowaniem tego zarządu są objęte budżetem właściwej rady narodowej.

2. Dochody uzyskane z tytułu zarządu mieniem gminnym mogą być przeznaczone na konserwację mienia i na pokrycie wydatków związanych z zarządem oraz na inne gospodarcze, społeczne i kulturalne potrzeby ludności zamieszkałej w miejscowości, w której mienie jest położone.

§ 8. 1. Rozporządzanie mieniem gminnym, położonym na terenach zabudowanych lub przeznaczonych w planach zagospodarowania przestrzennego na cele zabudowy w rozumieniu ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. Nr 22, poz. 99), odbywa się według zasad określonych ustawą na podstawie uchwały samorządu mieszkańców, o którym mowa w § 4 ust. 2.

2. Do mienia gminnego określonego w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy § 7.

§ 9. Prawa mieszkańców wsi i miast do korzystania z mienia gminnego mogą być objęte na zasadach i w trybie określonych ustawą, o której mowa w § 8 ust. 1.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64, poz. 303 i z 1970 r. Nr 7, poz. 57).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner